

Dr. sc. Radovan Mišćević, dipl. ing. arh. (1925. – 2015.)

Arhitekt dr. sc. Radovan Mišćević rođen je 1925. u Donjim Andrijevcima, a 1946. istodobno je završio gimnaziju i Umjetničku školu kod prof. Rudolfa Švagela Lešića u Osijeku. Na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1953. u klasi prof. Alfreda Albinija. Tijekom studija bio je demonstrator na Katedri arhitektonskog projektiranja kod prof. Zdenka Strižića, a nakon studija i asistent na Katedri za urbanizam kod prof. Josipa Seissela. U Urbanističkom institutu Hrvatske radio je punih četrdeset godina (1953. – 1993.) na poslovima samostalnog planera i projektanta za urbanizam i arhitekturu, a bio je i pomoćnik te zamjenik direktora, ali i voditelj Odjela za urbanističko planiranje. Osnovao je i vodio Centar za znanstveno-istraživački rad. Izradio je posebnu metodologiju prostornog i urbanističkog planiranja koju su preuzele sve domaće projektantske planerske organizacije.

Bio je i predavač na Višoj građevinskoj školi u Zagrebu za predmet urbanizam, a 17. svibnja 1973. odlukom Sabora SR Hrvatske imenovan je članom Savjeta Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U Parizu je 1975. završio specijalistički staž u ACTIM-u (Agenciji za suradnju tehnike, industrije i ekonomije) koji se održavao pod pokroviteljstvom Vlade Republike Francuske. Doktorsku je disertaciju *Procesi i planiranje urbane transformacije metropolitanskih aglomeracija s primjenom na situaciju grada Zagreba* obranio 1978. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Valja istaknuti da je 1988. na prijedlog Savjeta Arhitektonskog fakulteta promoviran u najviše znanstveno zvanje – znanstvenog savjetnika. U obrazloženju koje su potpisali naši najugledniji arhitekti i urbanisti pisalo je da se dr. sc. Mišćević cjelokupnim opusom studija, planova i projekata te teorijskih napisa svrstao među naše najvažnije arhitekta i urbaniste.

Radio je na brojnim i najsloženijim prostornim, urbanističkim planovima i arhi-

tektonskim projektima. Posebno se ističu generalni urbanistički planovi Osijeka, Pule i Vukovara te generalni urbanistički plan Conakrija, glavnog grada Gvineje (u koje su sjedište vlade i predsjednička rezidencija). Sudjelovao je u izradi prostornih planova nacionalnih parkova Plitvička jezera i Brijuni, ali i u pisanju osnova dugoročne projekcije zaštite i uređenja prirodne i graditeljske baštine ondašnje Jugoslavije te u obnovi i oživljavanju povijesne jezgre osječke Tvrđe. Prostorni je plan zagrebačke regije izrađen u najužoj suradnji s Generalnim urbanističkim planom *Zagreb 2000*. Izradio je brojne planove i projekte novih naselja i gradskih središta među kojima se ističe u cijelosti izvedeno naselje Sjenjak u Osijeku u kojemu je 1968., prvi put u nas, napušten koncept funkcionalnog grada moderne. Izradio je i urbanistički projekt uređenja središnjega gradskog prostora u Osijeku, a riječ je o blok-centru, zapravo glavnome gradskom trgu s podzemnom etažom. To je svojevrsni "zimski trg" s raskošnim trgovačkim i ugostiteljskim sadržajima i naša prva pješaka zona, a četvrta u Europi.

U Generalnom urbanističkom planu *Osijek 2000*, rađenom pod motom *Osijek, zeleni grad*, ostvaren je projekt uređenja velikoga dravskog šetališta na osnovama Mišćevićeva modela *Rijeke u gradu*, modela koji je primio velika međunarodna priznanja.

Radio je 1999. Centar suvremene kulture u Barceloni (*Centre de cultura contemporanea de Barcelona*), koji zajedno s IFA-om (Institutom francuskih arhitekata) promovira pokret *Ponovno oživljavanje europskog grada*, a upravo je za taj projekt Radovanu Mišćeviću dodijelio posebno priznanje.

Za kongrese i savjetovanja pripremio je brojne studije, referate i priopćenja, a objavio je i brojne napise i članke te kritičke analize i osvrte za časopise *Arhitektura i Čovjek i prostor*. Od tih članaka posebno se ističu *Prema antologiji hrvatskog urbanizma i arhitekture (Arhitektura 1988.)* i *Hrvatski prostor temeljno nacionalno dobro* (posebno izdanje Urbanističkog instituta, 1997.). Brojni uspjesi na natječajima u zemlji i inozemstvu, ali i studije a osobito realizacije njegovih rješenja, doprinos su razvoju teorijske misli s humanističko-sociološkim opredjeljenjem u kojima je dr. sc. Radovan Mišćević sagledavao smisao svog poziva i kojima je pridonio unapređenju urbane kulture i kulture življenja. Od nagrađenih radova svakako valja istaknuti urbanističko rješenje središta Skoplja 1965. kada je podijelio prvu nagradu s timom Kenzo Tangea iz Tokija.

Za uspješan je znanstveno-istraživački rad te stručni doprinos i društveni angažman dobio najviša priznanja – nagradu *Viktor Kovačić* za životno djelo Udruženja hrvatskih arhitekata 2006. i nagradu *Vladimir Nazor* 2011. za životno djelo na području arhitekture i urbanizma. Primio je i mnoga istaknuta društvena i stručna priznanja, među kojima se ističu odlikovanje Ordena rada sa zlatnim vijencem koji je 1963. dobio za obnovu grada Skoplja, Srebrna plaketa grada Skoplja, priznanje Ujedinjenih naroda za Generalni urbanistički plan Conakrija, Nagrada grada Zagreba 1975. te priznanje Skupštine grada Osijeka 1976. za izniman doprinos i zalaganje u izradi Generalnoga urbanističkog plana *Osijek 2000*. Arhitekt dr. sc. Radovan Mišćević umro je u Zagrebu 26. listopada 2015.